

PRAVIEŠA GARA DĀVANA UN ATLIKUMA DRAUDZE

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl.12; 14:1–12.

ATMIŅAS PANTS:

„Tad pūķis sadusmojās par sievu un gāja karot ar pārējiem viņas cilts locekļiem, kas turēja Dieva baušļus un apliecināja Jēzu.” (Atkl.12:17)

Atlikuma tēma Bibēlē pirmo reizi minēta sakarā ar Noasu un viņa ģimeni (1.Moz.7:23), tad atkal parādās saistībā ar Izraēla tautas vēsturi. Apustulis Pāvils „atlikumu” (Rom.11:5) attiecina uz jūdiem, kas tajā laikā bija pieņēmuši Jēzu, un kuri vēlāk kļuva par kristīgās draudzes pamatgrupu. Atklāsmes grāmatā „atlikums” attiecināts uz Tiatiras draudzi (Atkl.2:24) un Sardu (Atkl.3:4), kā arī minēts 12.nodaļā, kas ir mūsu šīs nedēļas pētījumu tēma.

Dieva uzticamais atlikums ne vienmēr bija acīmredzams. Sākot no agrinās vēstures līdz pat pēdējām dienām, Dievs izmanto Savus uzticamos kalpus no dažādām ticībām, un tādēļ Viņa aicinājums skan: „Izeita no viņas, mana tauta” (Atkl.18:4). Tomēr Dieva pēdējo dienu atlikumam piemīt noteiktas iezīmes.

NEDĒĻAS TĒMA ĪSUMĀ:

Ko nozīmē Atklāsmes grāmatas 12.nodaļā minētie simboli? Kuru vēstures notikumus var uzskatīt par šīs nodaļas piepildījumu? Ko nozīmē frāzes „Jēzus liecība” un „pravieša gars”?

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 24.janvārī.)

DIEVS PRET ĻAUNUMU: 1.CĒLIENS

Izlasiet Atkl.12:1–6. Kas tiek aprakstīts? _____

Atklāsmes grāmatas 12.nodaļa ir kā ievads lielajā cīņā, kas simboliski norisinās starp Kristu un Sātānu. Šajā nodaļā tiek aprakstīta cīņas gaita, sākot no Kristus laika līdz pat pasaules galam. Pirmajā pantā aprakstīts, ka Jānis redz sievieti stāvoklī, „saules tērpā, mēness apakš viņas kājām, un viņai galvā divpadsmit zvaigžņu vainags”. Šo parādību viņš nosauc par „lielu zīmi”, norādot, ka šī sieviete simbolizē ko vairāk. Viņa simbolizē draudzi jeb Dieva uzticamos ļaudis (skat. Jes.54:5,6; 2.Kor.11:2). Sievietes žilbinošais izskats viņu saista ar Jēzu, taisnības Sauli (Mal.4:2; Atkl1:16).

Saskaņā ar Atkl.12:6 šī sieviete iebēg tuksnesī, kur 1260 dienas par viņu rūpējas Dievs. Par ko šeit ir runa, un ko simbolizē 1260 dienas? Dan.7:25; Atkl.12:14; 13:5. _____

Līdz pat deviņpadsmitajam gadsimtam pravietoјumu pētnieki šajā gadījumā pielietoja gada–dienas principu, tādējādi uzskatot, ka šeit minētās 1260 dienas attiecināmas uz draudzes vajāšanas periodu Viduslaikos. Tam bija pamatots iemesls. Pirmkārt, ja visā sadaļā atrodami simboli, kas nav jāuztver burtiski, tad kādēļ laika periods būtu jāuztver burtiski? Otrkārt, dažādās Daniela un Atklāsmes grāmatā izmantotās frāzes laika apzīmēšanai – „laiks un laiks un puslaiks” (Dan.7:25, 12:7; Atkl.12:14), „četrdesmit divi mēneši” (Atkl.11:2, 13:5), un „tūkstoš divi simti sešdesmit dienas” (Atkl.11:3, 12:6) – nav veids, kā parasti apzīmētu trīs ar pus gadus (skat. Lūkas 4:25 un Jēkaba 5:17). Šo un citu iemeslu dēļ Septītās dienas adventisti (pretstatā citiem kristiešiem šodien) 1260 dienas tulko kā 1260 gadus, uzskatot to par laika periodu, kad no 6. līdz pat 18. gadsimta beigām valdīja pāvesta kundzība.

Nosauciet vairākus izplatītus simbolus, kas tiek izmantoti jūsu sabiedrībā un kultūrā. Kāds ir to mērķis? Kādas ir to priekšrocības un mīnusi? Kā jūs savā ikdienā izmantojat šos simbolus? Kā šodien izmantotie simboli palīdz jums labāk izprast iemeslus, kādēļ simboli tika lietoti Bībelē? _____

DIEVS PRET ĻAUNUMU: 2.CĒLIENS

Atkl.12:7–12 ir it kā šī stāsta starplaiks. Tajā uzmanība vērsta uz Sātana krišanu debesīs un viņa izraidīšanu uz Zemi. Līdz ar to mums tiek sniegts ieskats lielās cīņas izcelsmē, kas notika citā Visuma daļā. Notikumi, kas norisinājās starp Debesīm un Zemi, liecina par to, kā šķietami dažādi notikumi tomēr ir savstarpēji saistīti. Patiesi, mēs atrodamies Visuma cīņas degpunktā!

Atkl.12:13–17 turpina stāstu, kas tika pārtraukts sestajā pantā, un, izmantojot simbolus, tiek aprakstīta kristīgās draudzes vajāšana, kuru vispirms veica Romas impērija, bet turpināja atkritusī Romas baznīca. Ko aino šeit minētie simboli? _

Šajā rakstu vietā aprakstīts, kā pret Dieva ļaudīm tiek sūtīts ūdens kā upe, vajātāju armiju simbols (Jer.46:7,8, 47:2; Dan.9:26). Turpretī Atkl.12:16 tiek aprakstīts, ka vajātajai draudzei palīdz zeme. 1620.gadā pirmie svētcēlnieki, bēgot no Eiropā valdošajām reliģiskajām vajāšanām, nokļuva Amerikas kontinentā. Šajā jaunatklātajā kontinentā bēgošie atrada patvērumu, kur viņus nevarēja aizsniegt vajātāju armijas no Eiropas. Tātad jaunais Amerikas kontinents simboliski „aprija” vajātāju armijas.

Atkl.12:7 tiek aprakstīts laiks pēc 1260 dienām, kas noslēdzās astoņpadsmitā gadsimta beigās. Redzot, ka nav spējis iznīcināt Dieva ļaudis, Sātans ir dusmīgs uz ļaužu grupu, kas nosaukti par „pārējiem viņas cilts locekļiem”.

Uzmanīgi izlasiet Atkl.12:17. Kāda ir pirmā īpašo atlikuma ļaužu iezīme? Kā sekojošās rakstu vietas jums palīdz izprast, ko nozīmē „Dieva baušļi”? Mat.24:20; Rom.3:31; Efez.6:1; Jēkaba 2:9–11; 1.Jāņa 3:4. _____

Viss ir vienkārši. Gala laika atlikumu iezīmēs fakts, ka tie ievēros visus Dieva baušļus, kas, protams, ietver arī septītās dienas Sabata ievērošanu.

Kāda ir jūsu attieksme pret Dieva aicinājumu ievērot Viņa baušļus? Kā jūs varat būt droši, ka tas Kungs ir mums pavēlējis tos ievērot? Kādas ir jūsu atbildes argumentiem pret šo baušļu, īpaši pret Sabata, ievērošanu? _____

JĒZUS LIECĪBA

Otrā atlikuma draudzes identificējošā iezīme ir „Jēzus liecība” („marturia Iesou”). Atklāsmes grāmatā šī frāze lietota sešas reizes (Atkl.1:2,9; 12:17; 19:10; 20:4).

Kāda ir frāzes „Jēzus liecība” nozīme sekojošajās rakstu vietās? Atkl.1:2,9; 19:10; 20:4.

Attiecībā uz šīs frāzes nozīmi izvirzītas divas gramatiskas iespējamības. Pirmā „Jēzus liecību” skaidro kā cilvēka liecību par Kristu. Otrais variants – „Jēzus liecību” izprast kā Jēzus pašatklāsmi – Viņa paša liecību.

Jāņa rakstos, pētot vārdu „liecība”, atklājas, ka katru reizi tas parādās tāda pašā gramatiskā struktūrā kā Atklāsmes grāmatā, vienmēr norādot uz paša Jēzus liecību (Jāņa 1:19; 3:11,32,33; 5:31). Turpretī „liecināšana par kādu citu” Jāņa rakstos pausta, izmantojot atšķirīgu gramatisku konstrukciju.

Tādējādi Atklāsmes grāmatā minētā frāze „Jēzus liecība” jāizprot kā Jēzus liecība par Sevi, nevis atlikuma draudzes liecība par Viņu. Šī atziņa rodas, veicot citu Atklāsmes grāmatas rakstu vietu sīkāku izpēti. Atkl.1:2 sacīts, ka Jānis „apliecinājis Dieva vārdu un Jēzus Kristus liecību”. Tātad, „Dieva vārds” attiecināms uz to, ko Dievs saka, un ir pielīdzināms „Jēzus liecībai”. Tādējādi „Dieva vārds” ir tas, ko saka Jēzus, tā ir liecība, kuru Jēzus sniedz par Sevi.

Tas pats attiecas uz Atkl.1:9. Jānis iepazīstina ar sevi un to, kādēļ raksta. Viņš paskaidro, ka Patmas salā atrodas „Dieva vārda un Jēzus liecības dēļ”. Atkal skaidri saskatāmas paralēles starp „Dieva vārdu” un „Jēzus liecību”. Tātad, saskaņā ar principu „Svētos rakstus skaidrot ar Svētajiem rakstiem”, Atklāsmes grāmatā visur, kur minēta frāze „Jēzus liecība”, runāts par Jēzus personīgo liecību.

Kā Jēzus ir atklājies jums? Vai jūs vēlētos Viņu iepazīt labāk? Kāds ir vienīgais veids, kā to izdarīt?

PRAVIEŠA GARA DĀVANA

Atklāsmes 19:10 sacīts: „Jēzus liecība ir praviešu gars”. Svētajos Rakstos frāze „praviešu gars” parādās tikai šajā rakstu vietā. Ko tas nozīmē? 1.Kor.12:8–10,28; Efez.4:11.

Tuvākā līdzība frāzei „pravieša gars” Bibēlē atrodama 1.Kor.12:8–10. Šajā rakstu vietā Pāvils runā par Svēto Garu, Kurš, starp citām dāvanām („charis-mata”), dāvā arī pravieša gara dāvanu; un cilvēks, kurš šo dāvanu saņem, tiek saukts par pravieti.

Kā 1.Kor.12:28 tie, kuriem piemīt pravieša dāvana (tās pašas nodaļas 10.p.), nosaukti par praviešiem – tāpat Atklāsmes 22:8,9 pieminētie, kuriem piemīt pravieša gara dāvana (Atkl.19:10), arī tiek saukti par „praviešiem”.

„Tad es kritu pie viņa kājām, gribēdams viņu pielūgt. Bet viņš man saka: ‘Nedari to! Es esmu tāds pats kalps kā tu un tavi brāļi, kam ir Jēzus liecība. Pielūdz Dievu!’ Proti, Jēzus liecība ir praviešu gars.” (Atkl.19:10)

„Es kritu pie kājām eņģelim, kas man to rādīja, un gribēju viņu pielūgt. Bet viņš man saka: ‘Nedari to! Es esmu tāds pat kalps kā tu, kā tavi brāļi, pravieši un visi tie, kas tur šīs grāmatas vārdus. Pielūdz Dievu!’” (Atkl.22:8,9)

Abās rakstu vietās aprakstītās situācijas ir vienādas. Jānis eņģeļa priekšā metas ceļos, lai viņu pielūgtu. Eņģeļa atbilde šim žestam abās rakstu vietās ir praktiski identiska, tomēr esošās atšķirības ir ļoti būtiskas. Atklāsmes 19:10 ticīgie tiek apzīmēti kā „brāļi, kam ir Jēzus liecība”. Atklāsmes 22:9 šie cilvēki tiek dēvēti par „praviešiem”.

Ja var ticēt protestantu principam tulkot Svētos rakstus ar Svētajiem rakstiem, tad Atkl.19:10 „praviešu gars” ir praviešu gara dāvana, kas netiek dāvāta visiem draudzes locekļiem, bet gan izredzētajiem, kurus Dievs aicinājis kļūt par praviešiem.

Tā nav tikai adventistu interpretācija. Luterāņu zinātnieks Hermanis Stretmens par „brāļiem, kam ir Jēzus liecība” (19:10) saka: „Balstoties uz paralēlēm Atkl.22:9, šeit minētie brāļi nav domāti visi ticīgie, bet gan pravieši. ... Ja viņiem ir dota „marturia Iesou” [Jēzus liecība], viņiem dāvāts arī praviešu gars, kas nozīmē, ka viņi ir pravieši.” („Jaunās Derības Teoloģiskā vārdnīca”, 4.sēj., 501.lpp.)

ATLIKUMA DRAUDZE

Balstoties uz iepriekš lasīto, varam secināt, ka Atkl.12:17 minētie „pārējie viņas cilts locekļi” attiecināms uz Dieva redzamo atlikuma draudzi, kuru var atpazīt pēc diviem galvenajiem rādītājiem: (1) tie ievēro Dieva baušļus, kurus Dievs deva Sinaja kalnā, ieskaitot Sabata bausli; un (2) viņiem ir „Jēzus liecība”, kas ir pravieša gars jeb pravieša gara dāvana.

Sabatu ievērojošo adventistu kustība vienmēr, pat pirms tās organizēšanas 1863.gadā, šīs identificējošās pazīmes saistījusi ar sevi. Mēs kā adventisti sludinām Desmit baušļus, ieskaitot septītās dienas Sabatu; un mēs ticam, ka mums kā draudzei ir Jēzus liecība; t.i., Dievs Sevi atklāja Elenas Vaitas dzīvē un darbos.

Tāpat Septītās dienas adventistu draudze nav tikai viena no daudzām konfesijām. Tā ir pravietiski paredzēta draudze. Dievs to aicinājis ļoti īpašam nolūkam – pasludināt trīs eņģeļu vēsti mirstošai pasaulei.

Izlasiet Atkl.14:6–12. Kas no šajā rakstu vietā minētā jums palīdz izprast dažas no Dieva gala laiku ļaužu iezīmēm? Kādas ir noteicošās īpašības, un kādēļ mēs kā draudze tajos saskatām sevi un savu aicinājumu? _____

Mēs kā Septītās dienas adventisti ticam, ka esam Dieva atlikuma draudzes locekļi, tomēr šī sevis identificēšana ar atlikuma draudzi nesniedz mums kādas īpašas privilēģijas vai statusu attiecībā ar Dievu. Glābšanu nenodrošina piederība kādai no draudzēm. Būt par daļu no šīs draudzes ir liela priekšrocība un atbildība, jo mums ir svēts aicinājums; bet kā senajā Izraēlā piederība jūdu tautai nenodrošināja automātisku glābšanu (Jer.8:20), tāpat glābšanu nenodrošina arī šīs draudzes locekļa statuss.

Kāda ir vienīgā glābšanas garantija un kā to iespējams iegūt? _____

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elenas Vaitas grāmatā „Pravieša Gars”, 1.sējumā, izlasiet nodaļu „Jevads – Praviešu Gars”; kā arī nodaļu „Vēsturiskais prologs” grāmatā „Agrīnie raksti”.

Viena no Svētā Gara dāvanām ir Praviešu gars. Šī dāvana ir viena no atlikuma draudzes iezīmēm, un tā atklājās mūsu Kunga vēstneses Elenas Vaitas kalpošanas darbā. Viņas raksti ir nepārtraukts un autoritatīvs patiesības avots, kas draudzei sniedz mierinājumu, vadību, norādes un labojumus. Viņas rakstos skaidri norādīts, ka visas mācības un pieredzes jāpārbauda, balstoties uz mūsu galveno standartu – Bībeli.” („Septītās Dienas Adventisti Tic...”, 247.lpp.)

Izpētot rakstus par atlikuma draudzi Vecajā Derībā, parādās vairākas interesantas iezīmes. Iespējams, ka būtiskākā no tām ir fakts, ka visā Bībelē atlikumu sastādīja cilvēki, kas dzīvoja ar vairāk gaismas kā pārējie. Noass tika apgaismots par gaidāmajiem plūdiem. Ābrams tika apgaismots par Dieva patieso būtību. Izraēla tauta Dievu pielūdza svētnīcā, turpretī to kaimiņi, pagāni, uz saviem altāriem upurēja zīdaiņus vai pielūdza kaķu, govju un citu dzīvnieku statujas. Īsi sakot, ideja par „atlikumu” vairāk bija saistīta ar patiesības un Dieva rakstura atklāsmi nekā ar to cilvēku svētumu, kas šo patiesību saņēma. Ko tas nozīmē? Kā jau rakstīts ceturtdienas lasījumā, būt daļai no atlikuma nozīmē tikai to, ka jums ir lielāka apgaismība; līdz ar šo gaismu rodas svarīgas atbildības. Tā nenozīmē, ka jums tiek automātiski piešķirta glābšana; ne arī to, ka visi, kas atrodas ārpus „atlikuma”, ir zuduši. Vēsturē atrodami neveiksmīgie piemēri liecina, ka daudzi no tiem, kas bija daļa no Dieva atlikuma, ne tikai nespēja sadzīvot ar tiem dāvāto gaismu, bet ļoti bieži paši pret šo gaismu sacēlās un tai pretojās.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kāda būtiska vēsts tiem, kas tic, ka ir daļa no atlikuma draudzes, rodama Lūkas 12:48?

2. Apgalvojums, ka mēs esam „atlikuma draudze” var izskanēt ļoti iedomīgi un nepieejami. Tomēr kādēļ ir pamats domāt, ka Dievam pēdējās dienās ir īpaši ļaudis ar īpašu vēsti? Vai tā tiešām ir? Pārrunājiet šo jautājumu!

3. Ja tas, ka esiet daļa no atlikuma, negarantē glābšanu, tad kādas priekšrocības sniedz piederība pie šī atlikuma?